

1943 nyarán a Soli Deo Glória református ifjúsági szervezet kezdeményezésére jött létre a szárszói találkozó, melyen az akkori haladó értelmiség a súlyos helyzetben levő Magyarország jelenéről, jövőjéről tanácskozott. Csak néhány név az akkori résztvevők közül: Németh László, Kodolányi János, Erdei Ferenc, Veres Péter, Nagy István. Most, 45 évvel később, 1988 augusztusában Szárszó - pontosabban Balatonszemes - újra egy nagy találkozóznak adott otthont. Több mint hatszázan gyűltek itt össze (ifjúsági szervezetek és a haladó értelmiség képviselői, fiatal szakemberek, érdeklődők az ország minden pontjáról), hogy a gazdasági-, politikai-, erkölcsi válságba került ország lehetőségeiről, a kivezető útról tanácskozzanak, vitatkozzanak a szárszói hagyományok szellemében! A tábor szervezését az Országos Klubtanács, a Bibó István szakkolégium (ELTE-AJTK), a Rajk László-, és a Széchenyi István szakkolégium (MKKE) vállalta magára, a Hazafias Népfront, a Soros-alapítvány és a KISZ pedig anyagi támogatásával segítette őket.

A táborban a munka hat napon keresztül meghatározott napirend szerint folyt, amire szükség is volt, hiszen a program igen sűrű volt. A témákat mindig felkért előadók referátumai vezették be, majd ezt követően került sor a korreferátumokra és persze a vitára. (Vitakultúránk szegényessége sajnos külön tanulmányt érdemelne.) Az egész napos agytorna után filmvetítés, táncház szolgált esténként a kikapcsolódást, de a megkezdett beszélgetések, viták folytatására is volt hely és lehetőség. A plusz-programok közül kiemelkedett a FIDESZ-, valamint Rácz Sándor estje, mind az érdeklődők számát, mind a minőséget tekintve. Néhány mondat az egyes napok témáiról, az érdekesebb előadásokról, hozzászólásokról.

A tulajdonviszonyok változása és a szociális biztonság

Gazdaság, tulajdon, népesedés, szociális helyzet. A legérdekesebb előadást Szentgáli Tamás tartotta, aki a népességviszonyokról, a gyermekes családok szociális helyzetéről, társadalmi szerepéről, jelentőségéről beszélt. Nyolc éve fogyunk - hangsúlyozta -, és ez a folyamat csak hatékony, a családok anyagi helyzetének javítását szolgáló intézkedések révén állítható meg. Zavar támadt a generációk közötti társadalmi szerződésben, melyet a jól érzékelhető gyereklétszám-, és a kialakulóban lévő öregellenes hangulat jelez.

A szocializmus útjai

Szabó Miklós történész a különböző szocializmus-felfogásokról szólva megemlítette a mai szociáldemokrácia álláspontját is, mely szerint a szocializmus nem állapot, hanem folyamat. Szalai Pál is a szocializmust mint társadalmi-politikai folyamatot jellemezte, melyet "felépíteni" nem lehet, csak építeni. Hozzászólásában Németh László kooperatívokra, kommunákra, "szocialista szigetekre" építő szocializmus-felfogását emelte ki.

önszerveződés és helyi társadalom

Bilecz Endre történész a napjainkban a hivatalos társadalom "réseiben" megjelenő második társadalomról beszélt. Kiemelte az önkormányzatok rendszerének jelentőségét, az önszerveződő demokrácia szükségességét. Bába István irodalomtörténész Kelet-Közép-Európa alternatív, független mozgalmairól tartott érdekes előadást.

A politikai intézményrendszer reformja

Halmi Gábor alkotmányjogász hangsúlyozta, hogy az új alkotmány csak akkor lesz megfelelő dokumentum, ha garantálja az emberi jogokat, és a hatalommegosztást. Az ilyen értelmű új alkotmányra minél előbb szükség van, hiszen a törvényesség alkotmányosság nélkül nem érték.

Mécs Imre a párton belüli frakció- és platformszabadság mellett állt ki - vissza kell nyúlni az '56-os hagyományokhoz.

Handó Tünde a FIDESZ megalakulásának, sajtóperének bonyodalmairól számolt be.

Környezetvédelem Magyarországon

A középpontban természetesen Bős-Nagymaros kérdése. Gazdasági-, ökológiai érvek ellene. Gulyás Mihály előadása a döntésemélet tárgyköréből. Lényege: hogyan zajlik a döntéselőkészítés más országokban, már olyan civilizált országokban, ahol egyáltalán ilyen van.

Magyarság, nemzettudat

Indulatok, heves viták, de egység a romániai magyarság kérdésében. Ezt fejezte ki az a majd mindenki által megszavazott távirat, melyet az aradi találkozó előtt küldött a tábor Grósz Károly miniszterelnöknek, majd pedig az a nyílt levél, melyet a találkozó kudarca után az egész magyar népnek fogalmaztak meg.

A következő oldalakon a nyílt levelet és a záródokumentumot közöljük.

Göz Gabi

NYÍLT LEVÉL A MAGYAR ORSZAGGYÜLÉSHEZ, TARSADALMI
ÉS POLITIKAI SZERVEZETEKHEZ,
A MAGYAR NÉPHEZ

Megdöbbenéssel fogadtuk a magyar-román csúcstalálkozóról kiadott hivatalos közleményeket.

Elvártuk, hogy a magyar pártfőtitkár-miniszterelnök az egyetemes humán és nemzetközi egyezmények alapján követelje a Romániában élő magyarokat - Európa legnagyobb nemzeti kisebbségét - sújtó diszkriminatív intézkedések hatályon kívül helyezését, a romániai magyarság egyéni és kollektív jogainak a biztosítását, az ehhez szükséges intézményi feltételek megteremtését, és hogy e célokat ne áldozza fel látszateredményekért. Bizonyosak vagyunk abban, hogy jogos várakozásainkat az európai közvélemény és a magyarság egésze osztotta.

Ezzel szemben az aradi csúcstalálkozóról kiadott közlemények még említést sem tettek a Romániában élő kisebbségeket sújtó törvényteleniségekről. Ezekkel összefüggésben Grósz Károly közzétett nyilatkozatában megengedhetetlen tájékoztatatlanságot árult el. Lemondott a közelmúltban egyoldalú intézkedéssel bezáratott magyar főkonzulátus visszaállításának igényéről is.

Mit kaptunk ezért cserébe? Régóta érvényben lévő, román részről nem, vagy csak hiányosan teljesített kereskedelmi és turisztikai egyezmények betartására és a családegyesítésnek méltányos elintézésére vonatkozó román ígéreteket. Ezek az ígéretetek garancianélküliek és abban sem egyértelműek, hogy a Magyarországra menekült román állampolgárokra vonatkoznak-e egyáltalán.

Mind ez mélyeséges csalódást okozott a magyar közvéleménynek, kiváltképp pedig a veszélyeztetett romániai magyar kisebbségnek. E mellett a bejelentett megállapodások félrevezetik a nemzetközi közvéleményt és megnehezítik a Romániában élő többi nemzetiség érdekeinek védelmezését is.

A magyar pártfőtitkár-miniszterelnök által Aradon követett defenzív politikát elhibázottnak tartjuk és nem támogatjuk.

Balatonszemes, 1988. augusztus 30-án

Balatonszemes - Szárszó '88 Tábor résztvevői

ZÁRÓDOKUMENTUM

A Társadalompolitikai és Honismereti Klubok Tanácsa, valamint a Bibó István, Rajk László, Széchenyi István szakkolégiumok 1988. augusztus 25-31. között Szárszó '88 címen konferenciát rendezett, melyen mintegy 30 öntevékeny szervezet tagjai és sokan mások vettek részt. Jelen záródokumentumot a tábor szervezői azzal a szándékkal készítették, hogy a viták során elhangzott jellemző gondolatokat a teljesség igénye nélkül összegezzék, tükrözve a tanácskozás szellemét.

A magyar nemzet válsága

A magyar nemzet fennmaradásának és azonosságtudatának több mint ezer éves alapja az európai történelmi fejlődés során kialakult erkölcsi, szellemi, vallási, kulturális, politikai és gazdasági értékek elfogadása. A XX. században, különösen az utóbbi négy évtizedben többször is károsan meglazultak Európához kötődésünk szálai. Kritikusan újra kell értékelni a magyarság mai európai helyét és helyzetét. A kialakuló összeurópai mozgástérbe sürgősen bele kell kapcsolódnunk saját szellemi és termelési kínálatunkkal, különben tartósan elveszíthetjük a világ élvonalához történő felzárkózásunk lehetőségét is. Újra ki kell alakítani Európa egészével a kapcsolattartás új intézményrendszerét.

A magyarság helyzete Közép-Európában ma is bizonytalan. A Duna mentén élő kisnemzetek gazdasági együttműködése egyhelyben topog, kulturális közeledése lassul, egyenrangú politikai szövetezése máig sem valósulhatott meg. A kelet-európai kisállamok nyomorúságát most is az antidemokratikus nacionalizmusok, vagy a nemzeti közömbösség torzulásai jelentik. A határainkon túli magyar nemzeti kisebbségek helyzete is ezért romlik egyre gyorsabban - mi pedig tehetetlen szemlélői lehetünk siettetett pusztulásuknak.

A magyarság jövőjének tartós biztosítója Közép-Európa demokratikus integrációja lehet. Ennek keretében a már 1945-1948 között is kezdeményezett közép-európai föderáció kialakítása képzelhető el, demokratikus társadalmi-politikai együttműködéssel, és működő piacgazdaságok szoros kapcsolattartásával. Közép-Európa jövődi föderációja és integrációja a Szovjetunióval kialakított magyar kapcsolatrendszerrel is minden tekintetben új alapokra fogja helyezni, egyoldalú lépések nélkül, az érdekelt államokkal szoros összhangban.

A magyar nemzet közvetlenül érdekelt a nagyvilágban élő magyarság sorsának alakulásában, ezért rendszeres kapcsolattartásra kell törekednünk minden magyar kulturális kisebbséggel és szórvánnyal.

A Közép-Európa szomszédos szocialista országaiban élő magyar nemzeti kisebbségek helyzetét a kollektív nemzetiségi jogok és autonómiák biztosításával lehet tartósan rendezni. A magyar nemzet kötelessége a magyar kisebbségekkel fenntartott kulturális kapcsolatok fejlesztése és állapotuk figyelemmel kísérése. A nemzeti kisebbségek emberi jogainak bármilyen megsértése esetén társadalmunk forduljon a világ közvéleményéhez, a magyar állam pedig nyilvánosan lépjen fel az érintett állammal, illetve az ENSZ-nél.

A magyar állam vezetése a '80-as évek közepétől ismét reformszólammal álcázott, ám nemzeti érdekeinkkel nyíltan ellentétes gazdaság- és társadalompolitikát folytat. Gazdasági kapcsolataink alakításában egyre inkább figyelmen kívül hagyja az ország természeti adottságait, termelési hagyományait, a korszerű ágazatok fejlesztését pedig elhanyagolja.

A hivatalos kultúrpolitika a nemzet kollektív történelmi tudatát évtizedek óta eltorzítja és kiüresíti. A magyar kultúra alapvető intézménye, az iskola az állam közömbössége miatt nem töltheti be alapvető nemzetnevelő feladatát. A magyar nemzet ezt az általános válságát kizárólag belső szellemi, kulturális megújulással és társadalmi önszerveződéssel élheti túl.

A társadalom demokratikus önszerveződése és a politikai rendszer átalakítása

Magyarország általános társadalmi, politikai válságának demokratikus megoldásához a politikai intézményrendszer gyökeres megváltoztatása szükséges. Az átalakítás két alapelvre legyen:

- az alapvető emberi jogok garantálásán keresztül megvalósuló társadalmi önszerveződés;
- az állami intézmények és a társadalmi, politikai szervezetek szétválasztása, és az államhatalmi ágak elválasztása, belső egyensúlya

E két alapelv következetes érvényesítésével megvalósulható politikai célunk: a független társadalmi önkormányzatok közvetlen demokráciája és a többpártrendszerű parlamentáris demokrácia összhangján alapuló politikai rendszer. Célunk érdekében a magyar nemzetnek a társadalmi önszerveződési folyamat felgyorsítását és a politikai intézményrendszer demokratikus átalakítását javasoljuk.

A DEMOKRATIKUS TÁRSADALMI ÖNSZERVEZŐDÉS során feltétlenül meg kell valósítani a következőket:

1. A társadalom szabadságának súlyos akadálya ma is a centralizált, uralmi szellemű közigazgatási intézményrendszer. A megyék - nem eleve gazdasági-társadalmi egységeket igazgatnak, így a területi önkormányzatok kialakulását pusztán létükkel is gátolják. A társadalmi demokrácia megteremtésének első lépése ezért a megyerendszer helyett városkörnyéki igazgatást létrehozó demokratikus önkormányzati-közigazgatási reform legyen.

2. Az állami szakigazgatás helyi szervezeteit külön kell választani a népképviselői intézményektől, és a szakigazgatást az önkormányzati testületek ellenőrzése alá kell helyezni. A tanácselnököket addig is közvetlen szavazással válassza meg az egész lakosság.

3. Az ország területeinek fejlődésbeli egyenlőtlenségei egyre nőnek. Demokratikus területfejlesztési politika szükséges a helyi társadalom aktív részvételével.

4. A helyi gazdasági polgárosodás kibontakoztatása érdekében meg kell teremteni a tulajdonformák esélyegyenlőségét. Meg kell szüntetni a szövetkezetek állami irányítását, önkormányzati kezelésbe kell adni az életképes helyi vállalatokat és ösztönözni a személyes vállalkozásokat.

5. A helyi társadalmi önkormányzatok és önszerveződő állampolgári csoportok ellenőrzésével biztosítani kell a közoktatási, a művelődési alapintézmények autonóm működését és létrehozásuk szabadságát.

6. Garantálni kell a helyi közösségek egyesülési, választási, népszavazási jogát.

A POLITIKAI INTÉZMÉNYRENDSZER gyökeres demokratikus átalakítását országos népszavazással elfogadott új alkotmány rögzítése.

1. A hatalmat a népszuverenitás alapján új választójogi törvénnyel, többpártrendszerű politikai képviselettel létrehozott Országgyűlés, illetve a teljes területi és munkahelyi hálózatra épülő társadalmi önkormányzatok gyakorolják.

2. Az állandóan ülésező Országgyűlés fő feladata a törvényalkotás és a kormány választása, ellenőrzése legyen. A választásokon bármely állampolgár, állampolgári csoport javasolhasson képviselő-jelöltet, a képviselők szabadon hozhassanak létre parlamenti csoportokat és kizárólag választóiknak tartozzanak felelősséggel.

3. Népszavazás döntse el, hogy a társadalmi önkormányzatok országos testülete az Országgyűlés önkormányzati házaként, vagy társadalmi szervezetként működjön. Ha a társadalmi önkormányzatok országos testülete társadalmi önkormányzatok országos testülete társadalmi szervezetként működik, akkor legyen független a politikai pártoktól és a végrehajtó hatalomtól.

4. Létre kell hozni a korlátozott jogkörű államfői intézményt az Elnöki Tanács helyett.

5. A kormány legyen a végrehajtó hatalom országos központja. Az Országgyűlés válassza, tevékenységét a politikai pártok és az önkormányzatok közvetlenül ne befolyásolják.

6. Az igazságszolgáltatás intézményei váljanak teljesen külön a többi államhatalmi ágaktól, a politikai pártoktól és az önkormányzatoktól. Fel kell állítani az Alkotmánybíróságot és a Közigazgatási Bíróságot. A bírákat az Országgyűlés válassza. A bírák és ügyészek ne lehessenek politikai pártok tagjai.

7. A társadalmi egyesületek legyenek az állampolgárok által létrehozott közcélú, önkéntes, független érdekvédelmi, gazdasági, kulturális, vallási és egyéb szervezetek. Működésük ne kapcsolódhasson közvetlenül a pártok és az önkormányzatok politikai tevékenységéhez. A társadalmi egyesületek alapítása váljon az állampolgárok alanyi jogává, működésüket külön egyesülési törvény szabályozza, felügyeletüket a bíróságok lássák el. A társadalmi egyesületek tömörülhessenek önkéntes szakmai, ágazati és területi szövetségekbe.

8. A szakszervezetek legyenek szervezetileg és politikailag önálló, munkahelyi és szakmai elven szerveződő munkavállalói érdekvédelmi szervezetek. Lehetséges szerveződési formát a munkahelyi, az üzemi és az országos horizontális föderációk. A létrejövő munkahelyi önkormányzatokat a szakszervezetektől el kell választani.

9. A politikai pártok a parlamentben és a területi önkormányzati szervezetekben működhetnek. Csak olyan demokratikus pártok fejthessenek ki politikai tevékenységet a jövőben, amelyek megfelelnek az Alkotmánynak és az Országgyűlés által törvénybe iktatott nemzetközi egyezményeknek. A politikai pártok választott vezetői és fizetett alkalmazottai egyidejűleg ne viselhessenek önkormányzati vagy egyesületi tisztséget.

10. Sürgős feladat a társadalmi mozgalmak és egyesületek független nyilvánosságának biztosítása a kommunikációról, a sajtóról és az információról alkotott új törvény segítségével.

A gazdaság megújulásának feltételei az új szociális rendszer

I. Egy radikális gazdasági reform alapjai

Az 1945 utáni történelemben mélyen gyökerező, az elmúlt években kibonakozott gazdasági válság súlyánál és természeténél fogva nem kezelhető, és főként nem oldható meg a gazdaság keretein belül. Alapvető

okai a társadalmi berendezkedés jellemzőiből következnek, így megszüntetésükre is csak e berendezkedés megváltoztatásával kerülhet sor.

A gazdasági kibontakozás elemi feltétele a tulajdonviszonyok szerves fejlődése útján történő átalakulása. Ennek érdekében a magántulajdont a szövetkezeti és az állami tulajdonnal azonos rangra kell emelni és versenysemleges feltételek mellett módon adni az egyes tulajdonformák olyan arányainak kialakulására, amely gazdaságunk jövőbeni adottságainak és belső logikájának megfelel. Meg kell teremteni az intézményi feltételeket és jogi kereteket a piacgazdaság egészséges működéséhez.

Ezzel összefüggésben a legfőbb követelmény, hogy megvalósuljon a társadalmi létszférák olyan szétválasztása, amely lehetővé teszi a gazdaság autonóm működését, belső törvényszerűségeinek minél kevesebb külső hatástól megzavart érvényesülését. Mind a politikai-hatalmi akarat érvényesítését, mind pedig az aktív társadalom- és foglalkoztatáspolitikára épülő, szociális biztonságot garantáló intézményeket és intézkedéseket a gazdaságon kívülre kell helyezni. Ennek érdekében az MSZMP-nek a legtágabb politikai keretek megfogalmazásán túl minden szinten ki kell vonulnia a gazdasági intézményrendszerből, meg kell szüntetni a beavatkozási lehetőségeit a gazdaságirányításba és vállalatok működésébe.

A gazdaság hosszútávú fejlődését alapvetően európai perspektívába kell helyezni (szemben a "szocialista vilárendszerben", vagy a KGST-ben való gondolkodással). Célul az európai integrációhoz való közeledést kell kitűzni, a jelenlegi KGST országokkal fenntartott gazdasági kapcsolatokat a gazdasági racionalitásoknak megfelelő szinten kell folytatni.

Meg kell szüntetni az állami pazarlást, a tisztán politikai érdekből származó intézkedéseket, a hatalmas összegeket felemésztő nemzetközi beruházásokat, a társadalmi ellenőrzés nélküli katonai költségek, az állami költségvetés deficitjének a társadalom terhére történő csökkentését. Meg kell változtatni a humán szférához (oktatás, egészségügy, kultúra) való viszonyulást; ezeket a maradványelv alapján történő finanszírozás helyett mint alapvető társadalompolitikai prioritást élvező területeket kell kezelni. Ez jelentené a gazdaság oldaláról történő hozzájárulást a népünk, nemzetünk jövőjét fenyegető demográfiai problémák megoldásához.

Gazdaságunk jelenlegi leterheltsége és megkötöttségei alapján még a radikális pozitív változások bekövetkezése esetén sem remélhetjük, hogy gazdaságunk egészségessé válása, az életszínvonal növekedése néhány év alatt megvalósul. Az ország vezetésének a nemzet és a történelem előtt kell felelnie azért, ha ideológiai dogmák, félreértett gazdasági összefüggések, látens vagy nyilvános frakcióérdekek, esetleg személyes ambíciók alapján késlekedik a ma már nyilvánvalóan szükséges radikális reform bevezetésével, elűdézve ezzel az országnak és népének a fejlett világtól való reménytelen leszakadását.

II. A szociális rendszer átalakításának keretei

A szociálpolitika kerüljön ki a központosított állami újraelosztás rendszeréből és alakuljon át különleges állami garanciákkal megerősített társadalmi vállalkozássá.

A szociálpolitikai rendszer álljon szociális ellátásra alapított társadalmi vállalkozásokból és a szociális alapból. A szociális társadalmi vállalkozások az egyéni, vállalati befizetéseket és a részvényesek tőkáját a piacgazdaságban működtesék, a nyereséget pedig járadékok formájában fizessék ki tagjaiknak. A társadalmi vállalkozások mellett az állami és vállalati hozzájárulásokból képzett elkülönített szociális alapot egy független társadalmi egyesület kezelje. A szociális alapellátás az utóbbi forrásból minden állampolgárnak alanyi jogon biztosítandó. Megfontolandó,

hogy a munkanélküli segély és az átképzési alap a társadalmi szociálpolitika vagy az állami szakigazgatás kezébe kerüljön.

Szükséges egy szociálpolitikai kerettörvény megalkotása.

A környezetvédelem demokratizálásáról

A környezetvédelem ügye nemcsak szakmai kérdés. A környezetünket befolyásoló döntések antidemokratikus módon születtek meg, s ez a problémáknak mára politikai színezetet adott. A közvetlen rész kérdéseken túl is felelősen gondolkodó szakértők és eltérő álláspontot hangoztató állampolgárok véleményét hatalmi szóval elhallgattatták. A tájékoztatásról sűrűn elhangzó nyilatkozatok ellenére a gyakorlat csaknem változatlan, ezért a környezetet érintő döntések meghozatalánál az alábbi általános szempontokat tartjuk alapvetőeknek:

1. A gazdasági élet szférájában mindenkor érvényesíteni kell az élet minőségének védelmét és az ökológiai szempontok érvényesítését. A gazdasági döntések előkészítése során gondosan föl kell becsülni az általuk igényelt környezeti tőke nagyságrendjét és milyenségét. Számba kell venni az alternatív erőforrásokat és gazdálkodni kell azokkal.

2. Az egyes beruházások illetve technológiák által okozott ökológiai károk (pl. környezetszennyezés) becsült mértékét nyilvánosságra kell hozni mind a szakértők által használható finom adatok, mind a közvélemény által érthető változat formájában. Gondoskodni kell arról, hogy az adott gazdasági cél ill. az általa okozott környezetrombolás költség-haszon mérlege hamisítás nélkül, világosan eljusson az érintett népelemhez (országos, regionális vagy helyi szinten), hogy az érdekeltek önálló véleményt alkothassanak róla. Valamennyi jelentős környezeti döntésben meg kell követelni döntési alternatívák képzését és ezek megtartását a döntési folyamat valamennyi fázisában. Eme alternatívák kidolgozása nem a társadalmi részvételi mozgalom, hanem az illető gazdasági célban érdekelt szakértők feladata. Nyílt szakmai vitára és a vélemények becsületes propagandájára minden fórumot biztosítani kell, beleértve a tömegkommunikációs eszközöket és a független kiadványokat.

Demokratikus intézményeket kell felállítani és korrekten működtetni az érintett (nemzeti, regionális vagy helyi) társadalom véleményének megismerésére, a közakaratnak a döntésekben való érvényesítésére. Mindenkor feltétlenül biztosítani kell a döntések által érintettek részvételét. E tekintetben nem a képviselői, hanem a részvételi elvet kell érvényesíteni (pl. a népszavazást kell elrendelni). Ennek megfelelően a környezet meghatározóan érintő, de a részvételi elv megsértésével már meghozott döntéseket felül kell vizsgálni. Egyértelművé és azonosíthatóvá kell tenni a felelősséget mind a szakszerűség és korrektség biztosításában, mind a tényleges döntés meghozatalában. Az érintett közösségnek vétőjogot kell adni minden esetben, még akkor is, ha a veszélyben forgó táji, természeti, környezeti értéket önmagáért választja - lemondva a kecsesgató gazdasági hasznról.

Mind gazdasági, mind társadalmi szempontból legidősebb a bős-nagymarosi erőműrendszer kérdésre. Az ideiglenes gát átvágásával a kormány megszegi ígéretét, mely szerint az Országgyűlés - alternatívák birtokában - az őszi ülészakon dönthet a kérdésben. A munkák azonnali leállítására és népszavazás elrendelésére van szükség.

Balatonszemes - Szárszó '88 Tábor 1988. augusztus 30-án.